

ningsmuligheder, nødvendiggør de mest intensive Bestræbelser for inden for de af Forholdene afstukne Rammer at holde Produktionslivet i Gang og skabe Beskæftigelse for det størst mulige Antal Arbejdere. Alle Samfundsfaktorer maa indstille sig paa at yde Bidrag til Løsningen af den Opgave, uanset om der bliver Tale om Ofre og om Ændring af Retningslinier, som hidtil har bestaaet deres Prøve. — Ud fra denne Opfattelse har Arbejdsgiverforeningens og De samvirkende Fagforbunds Ledelser optaget Forhandlinger for at søge at finde en Form, under hvilken de i Fællesskab kunde gøre en Indsats i denne Henseende. Man har da i første Linie fæstnet sig ved, at de foreliggende Forhold gør det ønskeligt at befri Samfundet for den Fare for Produktionslivets bedst mulige Udfoldelse, der ligger i Risikoen for Arbejdsstandninger. Dette nødvendiggør, at der tilvejebringes en Form, under hvilken overenskomstmæssige Spørgsmaal om Løn- og Arbejdsforhold, om hvilke Enighed ikke har kunnet opnaas Organisationerne imellem, kan finde deres Afgørelse uden Anvendelsen af det Middel, der hidtil har ligget i Arbejdskampe, og det er endvidere ønskeligt, at der bliver Mulighed for at tilvejebringe Ensartethed i Regler om Løn- og Arbejdsforhold paa Omraader, hvor der hidtil har hersket Vilkaarlighed i saa Henseende. — For at tilvejebringe den nødvendige Samhørighed er man enig om, at Arbejdsgivere og Arbejdere med fuld Bibeholdelse af deres Selvstændighed maa indgaa i et Samarbejde, der tager Sigte paa i Fællesskab at virke til Gavn for det arbejdende Samfunds faglige, økonomiske og sociale Interesser og til Fremme af produktionsmæssige og erhvervsmæssige Formaal.»

I et med Henvendelsen fremsendt Lovudkast stillede Ledelserne af de to Hovedorganisationer Forslag om Oprettelse af et *Arbejds- og Forligsnævn* med den Opgave at træffe endelig Afgørelse i saadanne kollektive Spørgsmaal vedrørende Løn- og Arbejdsforhold, der ikke har kunnet ordnes ad sædvanlig Vej, saaledes at Nævnet dels kunde bestemme, at overenskomstmæssigt fastsatte Arbejds- og Lønvilkaar skulde være bindende ogsaa for dem inden for Omraadet, der *ikke omfattes* af Overenskomsten, dels kunde fastsætte Løn- og Arbejdsvilkaar paa Omraader, hvor Overenskomst *ikke findes*, eller hvor hidtidig Overenskomst maatte være udløbet, uden at ny Overenskomst havde kunnet opnaas. For at begrænse Omraadet for Nævnets Virksomhed foreslog man tillige, at ingen Sag kunde behandles for Nævnet, som ikke først havde været behandlet i et efter de to Hovedorganisationers Indstilling nedsat *Fællesudvalg*, der skulde forsøge at forlige Sagen, og som, hvis Flertal kunde opnaas for en Sags Afgørelse, endeligt afgjorde denne.